

פניני השבוע

יו"ל לע"נ הרה"ח רבי ברוך בענדיט ב"ר משה נחום ליכטנשטיין זצ"ל

משגיח רוחני דישיבת "שער אליעזר" קרעטשניף

בעזה"ת, פרשת חיי שרה תשע"ג

ויהיו חיי שרה מאה שנה וגו' שני חי שרה (כ"ג – א')

וברש"י "שני חיי שרה – כולם שוין לטובה". ניתן לפרש "שני חיי שרה", כל שנות חייה של שרה היו שוין בכך שבכולם היתה שאיפתה תמיד להיטיב עם ישראל, כולן שוין – לטובה.

(הרה"ק רבי שלמה מראדומסק זיע"א)

ואברהם ברוך את אברהם בכל (כ"ד – א')

איתא בגמרא (בבא בתרא) רבי שמעון בן יוחי אומר אבן טובה היתה תלויה בצווארו של אברהם אבינו שכל חולה הרואה אותו מיד מתרפא, ובשעה שנפטר אברהם אבינו מן העולם, תלאה הקב"ה בגלגל חמה. מסופר: פעם אחת חלתה בתו של הרה"ק רבי אהרן מקארלין (בעל בית אהרן) זיע"א, והרופאים נלאו למצוא מזור למחלתה. באותה הזמן עבר בעיר הרה"ק רבי משה מקוברין זיע"א, הזמינו רבי אהרן לביתו לסעוד על שולחנו. בתוך הסעודה הזכיר המארח את בתו הזקוקה לרחמי שמים מרובים, וביקש מהאורח הצדיק שיעתיר בעדה בתפילותיו. ענה רבי משה מקוברין: בגמרא מצינו שאבן טובה היתה תלויה על צווארו של אברהם אבינו שכל חולה הרואה אותה מיד מתרפא. מזה זמן – אמר רבי משה – שחשבתי לעצמי: מה טיבה של אבן זו שהיתה בכוחה לרפא כל חולי וכל מדווה? ועלה בדעתי לומר שאין הכוונה לאבן טובה גשמית, אלא לאבן טובה רוחנית, דהיינו למידה הטובה שאברהם אבינו התייחד בה שהיא מצוות הכנסת אורחים, מצוה זו היא הסגולה הבדוקה לרפא כל חולי. וסיים הרה"ק מקוברין: בשעה זו כאשר אתה רבי אהרן, מקיים בי מצוות הכנסת אורחים, תלויה גם בצווארך אבן טובה זו. תסתכל על הבת שלך והיא תתרפא בעזרת ה'. מיהר רבי אהרן מקארלין ועשה כהוראת אורחו הדגול, ומיד חלה הטבה במצב בתו, וכעבור זמן לא רב נתרפאה כליל.

וירץ העבד לקראתה (כ"ד – ז')

וברש"י "לפי שראה שעלו המים לקראתה", רק כששאבה רבקה לצורך עצמה עלו המים לקראתה, אך כשירדה לשאוב לצורך הגמלים נאמר: ותשאב, שהוצרכה להטריח עצמה, כי בקיום מצוות חייבים לעמול ולהתייגע ואין מקום לניסים.

(הרה"ק רבי לוי יצחק מבארדיטשוב זיע"א)

וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמאיני נא מעט מים מכדך (כ"ד – ז')

מפרש רש"י "לפי שראה שעלו המים לקראתה", יש להבין, אחר שאליעזר ראה אצל רבקה מופתים גלויים כאלה, בשביל מה היה צריך לשוב ולבחון אותה אם היא גומלת חסדים, והעניין הוא: מכאן שמידה טובה אחת עולה במעלתה על מאה מופתים וניסים גלויים.

(הרה"ק רבי יחזקאל מקוזמיר זיע"א)

ואבא היום אל העין (כ"ד – מ"ב)

"היום" רומז לתשובה, ע"ד "וידעת היום והשבת אל לבבך" וי"ל, דכאשר רוצה האדם להיכנס בהיכל התשובה ולשוב אל ה', בראשונה צריך להיות "אל העין" ישוב על מה שפגם בעיניו, דהרי עין רואה והלב חומד וכו', וע"כ ישוב על פגם עיניו, וממילא יהיה מיד היום יצאתי – מהקליפות, והיום באתי אל מקור הקדושה.

(כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א)

וירא והנה גמלים באים (כ"ד – ס"ג)

"וירא" יצחק אבינו ראה שעתידים לצאת ממנו ומרבקה דורות של גומלי חסדים, וזהו "והנה גמלים באים" גומלי חסדים באים בדורות הבאים.

(הרה"ק רבי מאיר מפרמישלאן זיע"א)

ותאמר אל העבד מי האיש הלזה בהלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני (כ"ד – ס"ה)

וקשה, וכי דרכה של רבקה לשאול על כל מי שראתה, ועוד מה זה שהשיב אליעזר "הוא אדני", הלא אברהם היה אדוניו ויצחק היה בן אדוניו, אלא דיודע שמידתו של יצחק אבינו היא מדת הגבורה, וכאשר ראתה רבקה הצדקת את מדת הגבורה של יצחק, נבהלה, אבל האמינה שיש מישהו שמדתו במידת החסד גדול מאד שיודע להמתיק מדת הגבורה, ולזה שאלה "מי האיש הלזה", שיודע להמתיק מדת הגבורה של האיש הבא לקראתנו, ועל זה השיב אליעזר, "הוא אדני", כלומר זה אברהם אדוני שמדתו מדת החסד שיכול להמתיק מדת הגבורה.

(הרה"ק מרוזין זיע"א)

ומשמע ודומה ומשא, חדד ותימא יטור נפיש וקדמה (כ"ה – י"ד)

"ומשמע" כל השומע שחברו מבזה אותו, "ודומה", ודומם שאינו עונהו, "ומשא", וסובל כל מה שאומר לו, "חדד" זוכה להתחדד בתורה, "ותימא", ולומר בה טעמים, ולא עוד אלא "יטור" שזוכה לשמור, "נפיש" מצווה נפיש (הרבה) "וקדמה", שניתנה מקדם, מימים קדמונים.

(תוספות על התורה הדר זקנים)

פניני השבת

אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו

מובא בזוהר הקדוש (פרשת צו כ"ט) בוא וראה כשנכנסת השבת... כל הנשמות עולות ועומדות לפני המלך הקדוש, והקדוש ברוך שואל את כולם, איזה חידוש היה לכם בעולם ההוא בתורה? אשרי מי שאומרת לפניו חידושי תורה, כמה שמחה עושה הקב"ה, מקבץ הוא הפמליא שלו ואומר "שמעו חידושי תורה שאומרת נשמה זו של פלוני.

קרית קרעטשניף, רחובות טל. 08-9492297